

עת"א 14044/05/18 - גולן הייב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14044-05-18 הייב(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 43025-05-18 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' הייב(אסיר)

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר בעת"א 14044-05-18 גולן הייב
המשיב בעת"א 43025-05-18
נגד

המשיבים בעת"א 14044-05-18 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
המבקשת בעת"א 43025-05-18 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד שב"ס שענינה תנאי החזקתו בכלא וכן בקשת המדינה להארכת תקופת החזקת העותר בהפרדת יחיד.

14044-05-18

האסיר עתר נגד החלטת שב"ס להמשיך ולהחזיק אותו בתנאי הפרדה וכן נגד ההחלטה המנהלית להמשיך ולמנוע ממנו ביקורים, טלפונים למעט שיחות לבאי כוחו.

נימוקי העתירה

- העותר מוחזק מאז 24/5/17 בהפרדה. העותר הינו בסטטוס של "עצור עד תום ההליכים", לאחר שהוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט המחוזי בנצרת.
- בעניינו של העותר התקיים דיון בשתי עתירות שהדיון בהן אוחד : 40742-11-17 - בקשת המדינה להארכת החזקה בהפרדה ועת"א 4854-10-17 - עתירה של האסיר נגד ההחלטה של שב"ס להחזיקו בהפרדה ושליטת ביקורים במגבלות שונות שהוטלו עליו. בהחלטה מיום 14/12/17 החליט בית המשפט לדחות את עתירתו של האסיר נגד ההחלטה להחזיקו בהפרדה. נקבע בהחלטה כי קיים חשש ממשי להעברת מסרים אם יתאפשר לעותר להיפגש עם בני משפחה ולכן נדחתה גם בקשתו לאפשר ביקורים והקלות בתנאי ההחזקה.
- העותר טוען כי מאז התקיימו מס' דיוני הוכחות בעניינו של העותר, בהם הוא פגש הלכה למעשה את בני משפחתו ונמצא במחיצתם במשך שעות ארוכות. כמו כן, הוא נמצא במחיצתם של הנאשמים האחרים בתיק המתנהל בדלתיים פתוחות, כך שדה פקטו אין עוד כל משמעות לתנאי ההפרדה ואין כל הצדקה לתנאים המגבילים. על כן, מבקש העותר להורות להוציאו מאגף ההפרדה ולהסיר את המגבלות.

נגד העותר הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי. תוכן כתב האישום חמור ורחב היקף, מיוחסות לעותר עבירות של חברות בארגון פשע, הלבנת הון, קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, שיבוש הליכי משפט, עושק ועוד. כתב האישום מתאר את התארגנות ארגון הפשיעה במהלך השנים 2012 - 2017, ארגון שקנה לעצמו שליטה בתחום דמי החסות באיזור הצפון, כמפורט באריכות בכתב האישום. כתב האישום הוגש נגד העותר ונגד 29 נאשמים נוספים. העותר עצור מאז 13/2/17.

תגובת המשיבה

החזקתו של העותר בהפרדה הינה בהתאם להוראות סעיף 19ב לפקודת בתי הסוהר, מטרתה מניעת עבירות אלימות לפי סעיף ב' לחוק המאבק בארגוני פשיעה וכן ביצוע עבירות נוספות ההחלטה למניעת הביקורים התקבלה משום חשש סביר שהעותר עלול לנצל את הביקורים לשם פעילות שמטרתה פגיעה בביטחון הציבור או בביטחון המדינה. מניעת הטלפונים נועדה להצר את צעדיו של העותר ולמנוע המשך פעילות פלילית מתוך הכלא. ההגבלות תואמות את הוראות פק"צ 04.36.00 "קשר טלפוני עם האסיר".

ההחלטות על ההגבלות השונות מתבססות על חמ"ן שהצטבר בעניינו של העותר, חמ"ן המצביע על כך שהעותר ממשיך בפעילות פלילית אינטנסיבית מתוך כותלי הכלא וכן מתוך כותלי בית המשפט, כאשר הוא מובא לדיון.

ההחלטה למניעת שיחות טלפון, פרט לשיחות עם עורכי הדין, נתקבלה על ידי סגן נציבת השב"ס. ההגבלות הוארכו מעת לעת כדין ובהתאם להוראות הפק"צ. המשיבה מפנה להחלטות בית המשפט בעתירות קודמות שם נקבע כי מהחומר הסודי ניתן ללמוד על מעורבותו הנמשכת של העותר בפלילים ובסיכון חיי אדם. בהחלטה נקבע שמדובר במידעים בעלי מהימנות וערכיות גבוהה. המשיבה טוענת כי הדברים האמורים עומדים בעינם גם כיום וקיבלו אף משנה תוקף לאחר שהוחל בשמיעת ההוכחות בתיק - 11/4/18. העותר ניצל את שהייתו באולם בית המשפט וניהל לעצמו חדר מבצעים של ממש לעיני כל הנוכחים וללא מורא או פחד.

עת"א 43025-05-18

בעתירה זו מבוקש להורות על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדה, בהתאם להוראות סעיף 19ה.

נימוקי העתירה

המשיב מוחזק בבית סוהר מגידו, מוגדר כ"אסיר כנופיה", הוא מנוע ביקורים וטלפונים כשתוקף המניעות הוארך מפעם לפעם. שוהה בהפרדת יחיד מאז 24/5/17.

העילה להחזקתו של המשיב בהפרדה הינה שמירה על שלומם של אחרים ומניעת עבירות של אלימות לפי חוק המאבק בארגוני פשיעה. על פי גורמי המודיעין, המשיב המשיך בפעילות פלילית מתוך הכלא. הבקשה לבית המשפט להורות על המשך החזקתו בהפרדת יחיד הינה בהתאם לפקודת בתי הסוהר ולאחר שהתמלאו התנאים המפורטים בפקודה.

לבקשה צורפו תצהיר של רכז הוועדות וכן מסמכים רלוונטיים נוספים - כתב האישום, ההחלטה על המעצר, תמצית

מידע מודיעיני, עמדת גורמי הטיפול, עמדת רופא בית הסוהר ועמדתו של המשיב.

בדין טענה ב"כ המבקשת כי מאז ההחלטה האחרונה להאריך את תקופת החזקתו של המשיב בהפרדה, התקבל חומר מודיעיני נוסף שעל בסיסו התקבלו החלטות להמשך המגבלות והמשך החזקתו בהפרדה. מדובר בחומר מודיעיני רב, המצביע על המשך עיסוק המשיב בפלילים. גם בתקופת המעצר ובמיוחד כשהובא לבית המשפט לדיונים בעניינו. ב"כ המבקשת ציינה שאכן ארעה תקלה בכך שתנאי ההפרדה לא נשמרו בקפדנות בעת שהמשיב הובא לדין בפני הרכב לבית המשפט המחוזי בנצרת, נושא זה טופל והבעיה נפתרה. ב"כ המבקשת מציינת שדווקא התקלה נתנה הזדמנות להיווכח עד כמה המגבלות ותנאי ההפרדה נחוצים בעניינו של המשיב. המשיב ניצל את התקלה להמשך פעילות פלילית, הדברים משתקפים היטב גם במידעים, ישנה השפעה לרעה על עדי תביעה. עדי תביעה שזומנו להעיד בבית המשפט חזרו בהם מעדויות שמסרו במשטרה, נראים מפוחדים. עדים חזרו בהם גם כאשר מסרו עדויות שהיו מצולמות ומוקלטות, לפחות במקרה אחד. המבקשת הפנתה למידעים ספציפיים שמספרם 307, 106 + 454, 640, 238, 503.

המבקשת טוענת שההחלטות שנתקבלו הינן בליבת שיקול הדעת, הן סבירות, לא נפל בהן כל פגם.

טענות המשיב בדין

המשיב מוחזק בתנאי הפרדה יותר משנה. התנאים מחפירים. לא ניתן לו ליצור קשר עם העולם החיצון, פרט לעורכי דינו. לא ברור כיצד נטען כלפי המשיב שהוא ממשיך בפעילות פלילית כאשר הוא מנותק לגמרי ומבודד, למעט שעה אחת של טיול בחצר.

ההמלצה של ועדת ההפרדות מסתמכת על מסמכים שאינם רלוונטיים כיום ולא עדכניים. "מידע מודיעיני" איננו מילת קסם.

ב"כ המשיב טוענת שיש לדחות כל קשר בין עדות עדי התביעה לבין המשיב, ככל שמפחדים, הרי שהדבר נובע מהתנהגות המשטרה. למשיב אין כל שליטה על מה הולך העד להעיד. מצבו הנפשי של המשיב הוא מעורער למרות חוות הדעת של הרופא. המצב המשפחתי מאוד קשה, אמו חולה.

דין

לבית המשפט ניתנה סמכות, לפי סעיף 19ה, להורות על המשך החזקתו של אסיר בהפרדה מעבר לששת החודשים הראשונים שהם בסמכות הגוף המנהלי. בית המשפט מוסמך להורות על המשך ההחזקה בהפרדה כאשר מתקיים אחד מהתנאים המפורטים בסעיף 19ב.

ההחזקה בהפרדה אמורה להיות האמצעי האחרון כאשר לא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה - מטרה מאלה המפורטות בסעיף 19ב, בדרך פחות פוגענית. לכן, גם נובע הצורך לצמצם את הפגיעה למידה ההכרחית בלבד בנסיבותיו של כל מקרה וכן קיימת החובה לבחון תדיר את קיומן של חלופות אחרות, בייחוד ככל שתקופת ההפרדה הולכת ומתארכת (ראה רע"ב 2635/13 אסי אבוטבול נ' מ"י ופסקי הדין המצוטטים שם).

עם זאת, הפרדה כזו היא לעיתים הכרחית, נוכח הצורך להגן על האסיר עצמו, על אסירים אחרים, על התנהלותו של בית הסוהר או על אחד מהאינטרסים המפורטים בסעיף 19ב.

מהחומר המודיעיני שהוצג בפני ניתן ללמוד על מעורבותו המתמשכת של המשיב בפלילים, גם מתוך בית הסוהר, באופן שיש בו כדי לסכן גם אנשים מחוץ לבית הסוהר. כמו כן, עולה שהמשך החזקתו של המשיב בהפרדה נדרשת לשם מניעת המשך פעילותו הפלילית ועל מנת להצר ולצמצם את האפשרות לביצוע עבירות אלימות ו/או עבירות לפי סימן ב' לחוק המאבק בארגוני פשיעה (סעיף 19ב(5)).

העובדה שארעה תקלה שאפשרה למשיב "לתקשר" ולהעביר הוראות באשר להמשך פעילות הפלילית בעת שהובא לדיוני ההוכחות בבית המשפט, תקלה שטופלה בינתיים, אין בה כדי להצדיק הוצאתו של העותר מהפרדה וביטול המגבלות.

הנציבה החליטה להאריך את מניעת הקשר הטלפוני מהעצור למעט עורכי דינו, לאחר שהוצגו בפניה המסמכים הרלוונטיים, לרבות חוות דעת חטמ"ן, עמדת משטרת ישראל ולאחר שנערך שימוע לעצור. ממכלול הנתונים התרשמה הנציבה שהעצור עשה שימוש לרעה בשיחות הטלפון שניתנו לו וכי הוא ממשיך לעסוק בפלילים מתוך הכלא.

השר לביטחון פנים, לאחר שעניין בהחלטת הנציבה ובחוות הדעת של חטיבת המודיעין ומשטרת ישראל, אישר את החלטת הנציבה למניעת הביקורים.

לא מצאתי פגם בהחלטות המנהליות.

הגעתי למסקנה שהתקיימו העילות המצדיקות המשך החזקתו של העותר בהפרדה.

בנסיבות העניין ולאור המידע המודיעיני לא ניתן להורות על הקלות, לעת הזו.

לפיכך, אני מורה על המשך החזקתו של העותר בהפרדה לתקופה נוספת של 6 חודשים החל מיום 23/5/18.

עתירתו של העותר נגד תנאי החזקתו ומתן הקלות, נדחתה בזה.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, בהעדר הצדדים.